26-09-2009

“Die verbazingwekkende bokken”

Hallo allemaal,
We zitten midden in ‘De Dagen van Eerbied en Ontzag’. In het jaar 5770 van de Joodse burgerlijke jaartelling. Deze dagen vallen tussen het Feest van de Bazuinen (de laatste zaterdag), die een voorafschaduwing is van de toekomstige opstanding van de rechtvaardige doden, en de Grote Verzoendag (maandag), die een type is van wat Jezus aan het Kruis heeft gedaan en ook van Zijn Wederkomst.

Men leert dat gedurende deze dagen de wereld in drie groepen wordt verdeeld door God: de volkomen rechtvaardigen, de door en door slechten en, de grootste groep, de besluitelozen. De besluitelozen hebben nog de tijd tot de Grote Verzoendag om een keuze te maken welke weg ze nemen: die van de rechtvaardigen of van de verdorvenen. En op deze manier wijst de Grote Verzoendag ook naar de Wederkomst van Christus en de verantwoording die alle volken voor hun zonden zullen moeten afleggen.

De menigte van Kerstmis en van Pasen, oy vey!
Ik heb ooit een Jood gekend die spullen verkocht voor restaurants, in Denver. Ik bezocht hem toevallig tijdens de Dagen van Eerbied en Ontzag en hij legde me uit dat hij alleen wat afkomst betreft Jood was, maar dat Yom Kippoer, de Grote Verzoendag, net zo iets voor hem was als Kerstmis voor mij en dat zelfs naamJoden er aan deel nemen.

Hij was bezig een tafel klaar te maken met allerlei kleine geschenken, kaarten en briefjes die de deur uit moesten (waarvan sommigen naar personen moesten worden gestuurd) naar al zijn zakenrelaties, vrienden en familieleden. Hij wilde er zeker van zijn dat hij niemand van hen onheus had behandeld in het afgelopen jaar of dat als hij dat wel had gedaan, alles was vergeven.

Dit moest gebeuren omdat de Dagen van Eerbied en Ontzag door iedereen werd gebruikt om zich voor te bereiden op de Grote Verzoendag, de dag waarop alle overtredingen (een zonde die tegen iemand was begaan) en de zonden (een zonde die tegen God was begaan) door God vergeven zouden worden – maar pas dan wanneer je het eerst in orde had gemaakt met hen tegen wie je had gezondigd in het afgelopen jaar, vandaar al die geschenken en briefjes.
Veel christenen zijn nalatig geweest op dit punt: dat God van ons vraagt om ons best te doen om het in orde te maken met anderen voordat we bij Hem komen. Ik heb al eerder op deze plek over dit onderwerp geschreven dus ik ga er niet uitvoerig op in. Maar in het Oude Testament en in de Evangeliën, en ook in de praktijk zoals we dat beschreven vinden in de Brieven, wordt dit wel onderwezen. Als wij niet de mensen die tegen ons hebben gezondigd vergeven, zal God ons ook niet onze zonden vergeven. Hierbij gaat het niet om ‘naar de hemel of naar de hel gaan’, maar over waar je verantwoording over zal moeten afleggen op de Laatste Dag. Als je dit leest en je bent op zoek naar een diepere uitleg, schrijf me dan en ik zal er verder op in gaan.

De twee geiten
Op de Grote Verzoendag waren er twee bokken die samen de zonden van Israël zouden dragen. Hun bloed zou een tijdelijk offer zijn totdat de Messias hetzelfde zou doen met Zijn bloed. Maar waarom 2 geitenbokken en maar één Messias?

Omdat de twee geiten een type zijn voor verschillende dingen: een beeld van de tweeledige natuur van de Messias en van de tweeledige aard van Zijn werk. En iets duidelijk te maken over de relatie tussen de Vader en de Zoon. Dit wordt beschreven in Lev. 16:15-28.

Het eerste wat opvalt, is dat het hier gaat om geiten en niet over schapen. Geiten waren natuurlijk geaccepteerde dieren om voor God te worden geofferd. Maar geiten worden ook gebruikt om de verlorenen aan te duiden, zoals we lezen in Matth.25:32-34, waar staat dat de “schaap”-mensen het Koninkrijk van God mogen binnengaan en de “bok”-mensen voor eeuwig worden weggezonden.

In Ex. 12:5 staat dat het Paaslam werd gehaald uit de kudde schapen en geiten, wat ook weer duidelijk verwijst naar deze afschaduwing. Goed, waarom wordt het offer van Jezus, het Paaslam, ook gekoppeld aan de Grote Verzoendag, door twee geiten te gebruiken?

Omdat Hij de zonde als zondaar draagt– een “bok”-persoon zo je wilt. Hij kende geen zonde, en werd zonde voor ons (2 Kor.5:21).

De zondebok
In Lev.16:15-16 staat:”…dan zal de Hogepriester de geit doden als een zondoffer voor het volk en zijn bloed brengen binnen het voorhangsel en het sprenkelen over het verzoendeksel. En hij zal verzoening doen voor de heilige plaats, vanwege de onreinheid van de kinderen van Israël en vanwege hun overtredingen en zonden…”

Het ‘verzoendeksel’ is de met goud bedekte kist met de gouden cherubs er bovenop, met hun vleugels uitgestrekt, waartussen de Tegenwoordigheid van de Heer te zien was. Dit verzoendeksel bevond zich in de heilige plaats, wat nu het heilige der heiligen wordt genoemd. En op deze plek (zegt Ex. 25:21-22) zal de Heer ‘gemeenschap’ hebben met Mozes en David kende Hem als ‘Degene die woont tussen de cherubs’ (2 Sam.6:2).

Zo is het met goud overtrokken verzoendeksel dat overschaduwd werd door de gouden cherubs een type van de Troon van de Vader in de hemel, omgeven door levende cherubs die dag en nacht uitroepen:”Heilig, heilig, heilig is de Heer der Heren, de ganse aarde is vol van Zijn heerlijkheid”, en “Heilig, heilig, heilig bent U, Heer, die was en die is en die komen zal” (Jes. 6:3; Openb. 4:8)

De grote vraag
Maar waarom moest dit hemelse beeld gereinigd worden met het bloed van de zondebok?

De hemel werd gereinigd in voorbereiding op de komst van (voorheen) onreine mensen die er zouden komen wonen!

“Maar Christus is een hogepriester geworden van een grotere en volmaaktere tabernakel, niet met mensenhanden gemaakt, dat wil zeggen niet een aards bouwwerk, ook niet door het bloed van stieren en bokken, maar door Zijn eigen Bloed is Hij binnengegaan in de heilige plaats in de hemel om een eeuwige verzoening te bewerken voor ons…Want Christus is niet binnengegaan in de heilige plaats die door een mens (Mozes) is gemaakt, die een beeld is van het Ware heiligdom; maar in de hemel zelf om voor ons in de Tegenwoordigheid van God te verschijnen…(Hebr.9:11-12; 23-24).

Het voorhangsel is gescheurd, de weg is open nu wij allemaal priesters zijn en wij mogen vrijmoedig voor de troon verschijnen, de ware Troon der Genade in de hemel, om genade en barmhartigheid te verkrijgen te bestemder tijd (Hebr.4:16).

Je zult je herinneren dat toen Jezus nog maar net uit het graf was gekomen, Maria Hem tegenkwam en Hem vastpakte. Maar Jezus hield haar tegen en zei:”Houdt Mij niet vast, want Ik ben nog niet naar Mijn Vader gegaan, maar ga naar mijn broeders en zeg tegen hen, dat Ik zal opvaren naar Mijn Vader en jouw Vader, naar Mijn God en naar jouw God.” (Joh.20:17)

Hij had het niet over Zijn hemelvaart 40 dagen later, maar over Zijn verschijning als de Volmaakte Mens, het volmaakte offer aan de Vader, zodat de Vader in een volkomen wetmatige en rechtvaardige verklaring zou kunnen bekend maken dat de hemel gereinigd is en er een weg is voor de mens om naderbij te komen!

Later liep Hij met zijn oom en nog iemand naar Emmaus en verscheen Hij aan Zijn discipelen, maar op dat moment was er iets wat Hij nog moest doen. In Ef.4:8 staat dat Hij :”opgevaren naar de hemel voerde Hij krijgsgevangenen mede”. Dat wil zeggen dat Hij de rechtvaardige doden die in bewaring werden gehouden in het Paradijs, Abrahams schoot, zoals het genoemd werd, naar de hemel voerde. Tot die tijd was het Paradijs een parkachtige plek op aarde (Luc.16:19-31), waar de rechtvaardige doden in vrede en rust wachtten totdat de Messias voor hun zonden had betaald en de weg vrij had gemaakt naar de hemel.

Jezus leegde het Paradijs en nam het mee, en bracht het allemaal naar de Vader – wat een heerlijke dag moet dat zijn geweest. (daarom kon Paulus zeggen, dat hij werd “opgenomen [opgetrokken] in het Paradijs – 2 Kor.12)

De zondebok
De zondebok nam ook de zonden van Israël op zich, maar in plaats van dat hij in de tabernakel werd geofferd zoals met de bok van het zondeoffer het geval was, werd deze bok door iemand de woestijn ingeleid, en daar werd hij aan zijn lot overgelaten, in de handen van God alleen, in de woestijn (Lev.16:20-22).

Het wilde niet zeggen dat Israël zo veel zonden had dat de bok die niet alleen zou kunnen dragen en dat ze over hen verdeeld moesten worden. Neen, ze droegen allebei dezelfde zonden.

Maar we zien hier opnieuw de tweeledige natuur van de Messias en Zijn werk. Jezus stief aan het kruis als zondebok in de woestijn en leed ongekende angsten in wat eigenlijk een zeer persoonlijk iets was tussen de Vader en de Zoon. En Hij ging ook naar de hemel als de bok van het zondeoffer om de hemel te reinigen en de weg voor ons klaar te maken.

Jes. 53:8-12 beschrijft wat de Vader deed ten opzichte van Zijn Zoon aan het kruis:”…hij werd afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding van Mijn volk is de plaag op hem geweest. Maar het behaagde de Heer om hem te verbrijzelen. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien en een lang leven hebben en het voornemen van de Heer zal door zijn hand voortgang hebben. Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe; door zijn kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, en hun ongerechtigheden zal hij dragen. Daarom zal Ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal Hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld, terwijl hij toch vele zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft.”

Het was midden in Zijn eigen woestijn ervaring dat Jezus uitriep:”Mijn God, mijn God, waarom hebt u Mij verlaten?” Hij stierf als zondebok, buiten de kampplaats om zo te zeggen. Psalm 88 profeteert hierover als volgt:”Ik word gerekend onder hen die in de groeve nederdalen…U hebt mij in de diepste kuil gelegd, in duistere plaatsen, in diepten. Mijn bekenden heeft U van Mij verwijderd, U hebt Mij tot een gruwel voor hen gemaakt. Ik ben ingesloten, ik kan niet ontkomen…(maar ik houd van wat nu komt)…Maar Ik roep tot U, o Heer, des morgens komt mijn gebed vóór U.”

Ik kan nu niet in detail en dieper hierop ingaan, hoe graag ik dat ook zou willen, maar ik vertrouw erop dat de Geest van wijsheid en openbaring jullie inzicht en begrip heeft gegeven en liefde voor de Heer en Zijn offer, die woorden op zich niet zouden kunnen doen.

Maar hier bevinden wij ons nu, in de Dagen van Eerbied en Ontzag, wachtend zowel op de bok van het zondoffer als van de zondebok, om tot ons te spreken van de tweeledige natuur van onze Heer en Zijn werk. Dat Hij in staat is geweest om de prijs voor onze zonden als mens te betalen, en toch binnen kon gaan in de hemel, om naar Zijn Vader terug te keren. En wat een werk heeft hij volbracht: een plaats voor ons heeft Hij bereid, opdat waar Hij is, ook wij mogen zijn.

Amen! Volgende week zal het gaan over het Feest van Tabernakel, het Loofhuttenfeest, en dan zal ik jullie precies vertellen wat Jezus in het stof heeft geschreven (Joh. 8).

Zegen,
John Fenn / vertaling CG
www.iFaithhome.org